

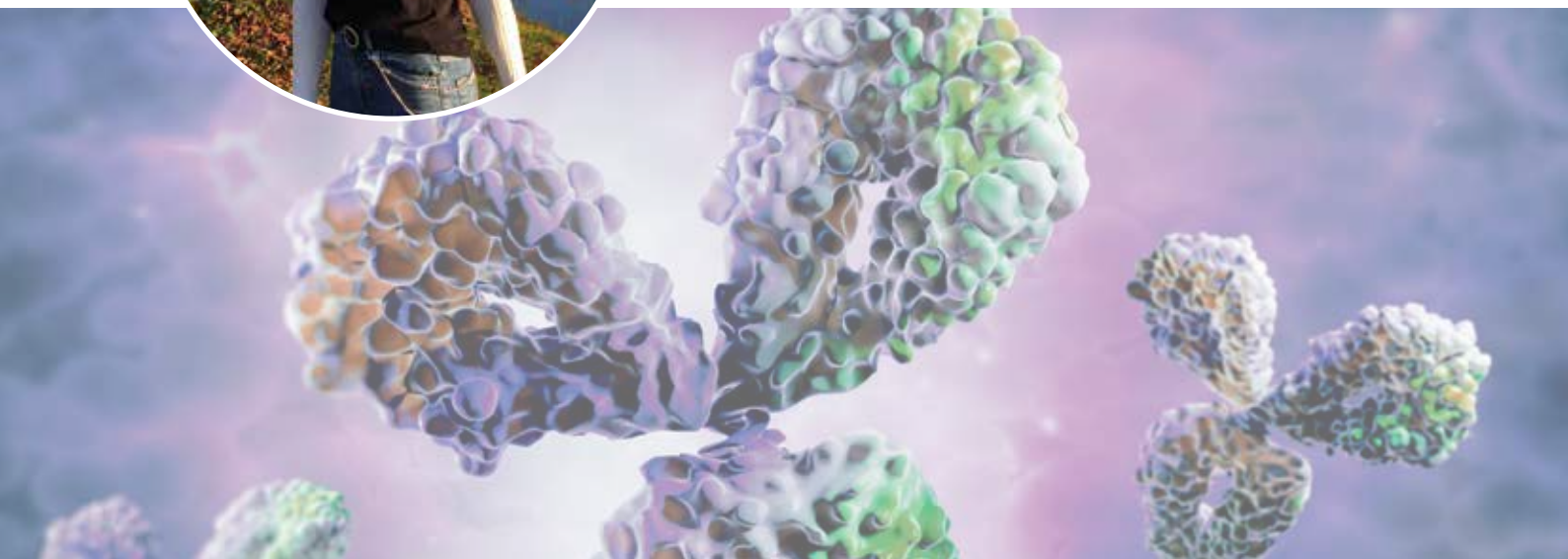
INTERVIEW MET: allergiepatiënt Merel van Koningsveld

Therapietrouw en sublinguale immuuntherapie

drs. C. Oldenburg

(NED TIJDSCHR ALLERGIE, ASTMA, KLIN IMMUNOL
2020;20(Jubileumspecial):20-1)

Merel van Koningsveld (17 jaar) woont in Apeldoorn en studeert voor gespecialiseerd pedagogisch medewerker, haar droombaan. Ze is creatief ingesteld: geïnspireerd door Bob Ross schildert ze graag landschappen. Sinds kort is ze vanwege haar allergieën gestart met sublinguale immuuntherapie.

Welke allergieën heb je?

“Ik ben allergisch voor boom- en graspollen, en huisstofmijt. Ook heb ik astma. Van huisstofmijt krijg ik last van mijn huid: het wordt dik en rood, en ik krijg bulten op mijn gezicht. Ook krijg ik het benauwd. Als ik buiten ben, heb ik last van de pollen. Mijn neus gaat heel erg jeuken en ik krijg slijm in mijn keel. Ik heb dan vooral last van mijn ogen, die meteen dik worden. Mijn allergie voor huisstofmijt is erger dan mijn boompollenal-

lergie. Meestal neem ik wel een anti-allergiepilletje. De ergste klachten zijn dan na een uurtje wel weer weg, maar bij een huidreactie duurt dat wel een week. Ik vind het verschrikkelijk dat mensen kunnen zien dat mijn huid vlekkelig is. Ik ervaar de consequenties van mijn allergieën, maar handel er niet altijd naar. Ik wil mijn leven namelijk niet heel erg aanpassen vanwege mijn allergieën. Dan zou ik veel dingen niet kunnen doen en dat vind ik zonde.”

Trefwoorden: sublinguale immuuntherapie, terapietrouw.

Keywords: adherence, sublingual immunotherapy.

Welke medicatie gebruik je nu?

“Ik gebruik 2 keer per dag een pilje vanwege mijn astma. Voor mijn allergieën heb ik 2 pillen: 1 tegen huisstofmijtallergie en 1 tegen boompollenallergie. Ik heb een systeem voor het innemen: in de ochtend neem ik altijd de pil tegen boompollenallergie, omdat ik daar minder last van heb; in de avond neem ik de pil tegen huisstofmijtallergie. Als ik dan een reactie krijg, wat soms gebeurt, dan gebeurt dat 's nachts en hoef ik er niet mee naar school. Ik hoop altijd dat de reactie niet meer zichtbaar is als ik de volgende dag naar school ga.” “Het pilletje doe je onder je tong en dan laat je het smelten. Je mag vervolgens 1 minuut niet slikken en 5 minuten niet eten of drinken. In het begin is het moeilijk om niet te slikken, want je gaat nadenken over niet slikken en dan wil je juist slikken. Nu ben ik eraan gewend; ik leg het onder mijn tong en dan ga ik verder met waar ik mee bezig ben. Later kijk ik of de 5 minuten voorbij zijn en dan drink ik wat.”

Waarom heb je voor deze medicatie gekozen?

“Al sinds ik een paar maanden oud ben, ga ik elke maand naar het ziekenhuis, omdat ik veel last heb van eczeem. Dat heeft mijn kindertijd zeker beïnvloed; ik ging nooit in een T-shirt of korte broek naar school, omdat ik bang was dat andere kinderen me raar of vies zouden vinden. Ziekenhuizen, daar ben ik nu wel klaar mee. Toch vond ik dat ik het moest proberen toen mijn dokter met deze nieuwe pil kwam. In eerste instantie zou ik een behandeling met prikken moeten krijgen (subcutane immunotherapie, red.), maar ik ben doodsbang voor naalden. Dat was voor mij dus uitgesloten. Elke week prikken in mijn arm, en dat 3 jaar lang, was absoluut geen optie voor mij. Later kwam de dokter erop terug en meldde ze dat de behandeling ook met pillen kon. Toen dacht ik: ‘Ik kom nu al 17 jaar in het ziekenhuis. Niks werkt en het is naar als dit ook niet aanslaat.’ Ik merkte echter dat mijn ouders wel heel graag wilden dat ik deze nieuwe behandeling zou proberen. Als ik helemaal zelf had gekozen had ik misschien wel ‘nee’ gezegd. Ik doe het nu toch, maar ik heb tegen mezelf, mijn ouders en de dokter gezegd dat dit de laatste behandeling is waar ik aan begin.”

Wat maakt het lastig om je medicatie in te nemen?

“Ik probeer elke dag mijn pillen in te nemen, maar ik ben ook maar een mens en vergeet het ook wel eens. Ik weet dat een reminder via een app op je telefoon mogelijk is, maar ik ken mezelf... Als ik in bed lig om te gaan slapen, dan ga ik niet mijn bed uit als ik de reminder krijg. Ik zou mijn telefoon uitzetten en gaan slapen. Daarnaast ben ik een echt mensenmens. Ik vind het leuk om bij vrienden te zijn en om uit te gaan. Dan ben ik

niet thuis, waar mijn pillen liggen. Als ik na het uitgaan blijf slapen bij een vriendin, dan neem ik mijn medicatie dus niet. Eigenlijk zit je vast aan huis, omdat je in de ochtend of avond thuis moet zijn om je pillen in te nemen. Maar ik zou natuurlijk een setje van die pillen in het tasje kunnen doen waarin ik ook mijn astmamedicijnen meeneem.”

Wat zorgt ervoor dat je wél je medicatie inneemt?

“Hoe beter je je medicatie inneemt, hoe sneller je van je allergie af bent. Dat is wel een motivatie. Maar het enige effect dat de medicatie tot nu toe heeft is een kriebel in mijn mond. Voor een positief effect is het misschien nog wel te vroeg. Ik slik het nu ongeveer 5 maanden en moet dat 2-3 jaar volhouden, misschien langer. Mijn ouders zitten me wel op de huid door steeds te zeggen dat ik mijn medicatie moet nemen. Dat is aan de ene kant verschrikkelijk irritant, maar ze doen het uit liefde, dus aan de andere kant heeft het ook wel iets moois. Verder word ik om de maand gebeld door het ziekenhuis. Ze vragen hoe het gaat, of het lukt om de pillen in te nemen, of ik het kan onthouden en of ik er geen erge reactie van krijg. Afhankelijk van wie belt, ben ik daar eerlijk over. Als de oudere dokter belt, dan houd ik het kort en zeg ik tegen haar dat het goed gaat. Een andere dokter is wat jonger. Zij is heel leuk en bij haar heb ik wel het gevoel dat ze mij begrijpt. Tegen haar kan ik het gewoon zeggen als ik iets lastig vond.”

Hoe bevalt de behandeling tot nu toe?

“Dat vind ik moeilijk om te zeggen. Elke ochtend en avond een pil innemen beschouw ik als een stoorzender in mijn leven. In principe kost het maar 5 minuten. Het zou dus moeten kunnen, maar het is irritant om er steeds aan te moeten denken en te moeten doen. Het zou geweldig zijn als ik ga merken dat ik zonder problemen vaker buiten of in stoffige ruimtes kan zijn en dat mijn huid rustiger is. Dan zou ik het zeker weten volhouden, omdat ik dan merk wat de medicatie kan doen. Nu voel ik nog niet waar ik het voor doe, omdat ik er nog niets van merk. Een beetje effect is ook moeilijk op te merken, want komt dat dan door de medicatie of omdat ik toevallig een goede dag heb?”

Wat zou je willen meegeven aan de artsen?

“Ik denk dat dokters moeten begrijpen dat mensen van mijn leeftijd druk zijn met vrienden, school en een bijbaan, en dat het lastig is om alles te onthouden wat je wordt verteld. Het zou helpen als ze meedenken met hoe je het innemen van je medicatie kan inpassen in je leven. Over het algemeen nemen de dokters je wel serieus, maar ik denk niet dat ze begrijpen hoe lastig het is om structureel medicatie in te blijven nemen. Ik denk dat ze daar iets te makkelijk over denken.”